

Svar:

Maksimumssatsen i lovforslaget svarer til sygeforsikringskommissionens forslag i betænkningen side 218 (§ 18 B), jfr. side 195, spalte 2 fornedet, og side 222. Efter det for socialministeriet oplyste er beløbet i kommissionens forslag fastsat skønsomt ud fra de hensyn, som har begrundet det særlige maksimum. Beløbet hviler således ikke på beregninger.

Udvalgets spørgsmål 22:

Der ønskes en nærmere redegørelse for de hensyn (kontrolhensyn), som har medført begrænsningen til det nævnte maksimum for dagpenge til husmødre uden selvstændigt erhverv.

Svar:

Fra De samvirkende Centralforeninger af Sygekasser i Danmark har direktoratet for sygekassevæsenet indhentet følgende udtalelse: „Der henvises til drøftelserne i sygeforsikringskommissionens underudvalg vedrørende dagpengeforsikringen, se betænkningen side 222. I øvrigt skal bemærkes, at der ved udbetaling af dagpenge fra en sygekasse kræves fuldstændig arbejdsudygtighed. Dette er svært at kontrollere, når det gælder hjemmegående husmødre. I Sverige kan hjemmegående husmødre kun sikre sig 6 kr. pr. dag og i Norge 0 kr. pr. dag.“

Til denne udtalelse har direktoratet for sit vedkommende sluttet sig. Socialministeriet har intet at tilføje til denne udtalelse.

Udvalgets spørgsmål 23:

Vil det være rimeligt foruden den i § 27, stk. 2, foreskrevne regulering af dagpengenes maksimumsbeløb også at foreskrive regulering af minimumsbeløbet?

Svar:

Reguleringsbestemmelsen i § 27, stk. 2, tilsigter alene at sikre, at muligheden for at tegne frivillig dagpengeforsikring efter lovforslagets kap. V og dermed maksimum for dagpengene reguleres i takt med de i lovforslagets afsnit II fastsatte dagpengebeløb. Da størrelsen af det sikrede dagpengebeløb i den frivillige forsikring afhænger af medlemmets egen bestemmelse, må der af praktiske grunde også fastsættes et minimum,

men den nævnte begrundelse nødvendiggør ikke nogen regulering af dette minimum.

En regulering af minimumsbeløbet er heller ikke nødvendig for at undgå, at bestemmelsen i forslagets § 25, stk. 2-3, om alders- og helbredsbetainger og i § 76 om ventetid skulle hindre det enkelte medlem i at forhøje et sikret dagpengebeløb i takt med en regulering af maksimumsbeløbet. En sådan regulering kan ikke sidestilles med en frivillig begæring om forhøjelse af det sikrede dagpengebeløb, hvor alders- og helbredsbetaingerne samt reglerne om ventetid finder anvendelse. Som nævnt i bemærkningerne til forslagets § 27 (side 38) forudsættes dagpengesystemet administreret således, at der i sygekassernes vedtægter fastsættes et passende antal dagpengesatser. Tegning af dagpengeforsikring vil derfor i praksis ske ved angivelse af, hvilken af disse satser medlemmet ønsker at sikre sig, og alle disse satser må forventes reguleret i takt med maksimumsbeløbet, således at reguleringen af det enkelte medlems ret vil ske herved.

Uanset at det således næppe er påkrævet, har man intet at erindre imod, at § 27, stk. 2, også omfatter minimumsbeløbet, hvilket kan ske ved, at man ændrer ordet „Det“ i indledningen til „De“ og ved at lade ordet „maksimums“ udgå samt til bestemmelsen føjer: „I forbindelse med forhøjelse af beløbene kan medlemmer over 45 år uanset bestemmelsen i § 25, stk. 2, forhøje sikrede dagpenge tilsvarende“.

I § 25, stk. 2, 1. punkt, bør herefter formentlig tilføjes: „jfr. dog § 27, stk. 2, 2. punkt.“

Udvalgets spørgsmål 24:

Hvorledes stiller ministeren sig til tanken om en nedsættelse af den i § 28, stk. 2, fastsatte karenstid til 6 dage, og hvad vil være de økonomiske konsekvenser af en sådan ændring?

Svar:

En statistik for den gældende sygelønsordning viser, at antallet af sygedage ved en nedsættelse af karenstiden fra 2 uger til 1 uge forøges med 33 pct., hvilket altså vil sige, at en halvering af ventetiden på grund af de mange kortvarige sygdomstilfælde vil medføre en kontingentforhøjelse — og en